

До Окружного адміністративного суду м. Києва

Позивач: Олійник Дмитро Вячеславович

Відповідач: Київська міська державна адміністрація

(код ЄДРПОУ 00022527),

вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044,

засіб зв'язку – тел. 2541450,

електронна пошта: portal@kmv.gov.ua

**у справі адміністративної юрисдикції щодо визнання нечинним
нормативно-правового акту в порядку ст. 171 КАС**

АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПОЗОВ.

Протягом тривалого часу у під'їзді будинку, де я мешкаю, невідомі особи щомісяця розкидають папірці з назвою «рахунок на сплату житлово-комунальних та інших послуг», в яких зазначені моє прізвище, особовий рахунок, адреса, площа житла, кількість проживаючих, а також майновий стан у вигляді «боргу» за житлово-комунальні послуги. «Послуги» і «борг» цими папірцями пропонується сплачувати на р/рахунок 2603000018106 в банку «Хрещатик» на користь Комунального підприємства «Головний інформаційно-обчислювальний центр», код ЄДРПОУ 04013755 (далі КП ГІОЦ). Але це підприємство мені ніяких житлово-комунальних послуг (далі ЖКП) ніколи не надавало і не надає, жодних угод у мене з ним не укладено і доручення на укладання з КП ГІОЦ яких-небудь угод я нікому не надавав.

Мені надаються ЖКП з боку Комунального підприємства «Липкижитлосервіс», код ЄДРПОУ 05756837 (балансоутримувача будинку), з яким у мене також не було і немає ніяких договірних відносин. Вказане підтверджується листом Печерської РДА № О-216 від 22.02.2011 р., що був мені направлений на мій інформаційний запит від 15.02.2011 р. Цим же листом підтверджено наявність у КП ГІОЦ бази даних квартиронаймачів.

Оскільки з 01.12.2006 р. у м. Києві не існує законно встановлених тарифів на житлово-комунальні послуги, я неодноразово звертався до КП «Липкижитлосервіс» надати мені інформацію щодо ЖКП (зокрема, щодо переліку послуг, структури тарифу), а також пропонував привести правовідносини сторін у відповідність до положень Закону України № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги» з укладанням договорів, які б відвідали Типовим договорам, затвердженим відповідними постановами Кабміну. Цього балансоутримувачем будинку зроблено не було; до підписання були запропоновані договори, які не відповідають положенням чинного законодавства, а тому питання порушення моїх прав як споживача ЖКП вирішуються в інших судових процесах.

Разом з тим, листом № О-133 від 23.02.2010 р. КП «Липкижитлосервіс» повідомило мене, що розрахунки тарифів на ЖКП виконуються КП ГІОЦ, у той час як розраховувати їх має виконавець послуг (ст. 31 Закону № 1875-IV).

Постановою Шевченківського райсуду м. Києва № 2а-1405/06 від 25.05.2006 р., залишеною без змін ухвалою Апеляційного суду м. Києва від 22.01.2007 р. визнано невідповідним законодавству та скасовано рішення Київської міської ради від 24 листопада 2005 року № 427/2888 «Про визначення виконавців житлово-комунальних послуг у житловому фонді комунальної власності територіальної громади м. Києва»; зобов'язано виконавчий орган Київської міської ради – Київську міську державну адміністрацію негайно прийняти розпорядження про визначення виконавців житлово-

комунальних послуг для мешканців багатоквартирних будинків згідно з Порядком, затвердженим Наказом Держжитлокомунгоспу України 25.04.2005 р. № 60 та зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 19.05.2005 за № 541/10281; зобов'язано Київську міську державну адміністрацію забезпечити дотримання балансоутримувачами житлового фонду м. Києва вимог ст. 29 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» щодо укладення зі споживачами – мешканцями багатоквартирних будинків Типових договорів про надання житлово-комунальних послуг, затверджених постановами Кабінету Міністрів України № 630 від 21.07.2005 та № 560 від 12.07.2005. Ухвалою ВАСУ № К-16719/10 від 29.04.2010 р. третій особі КМДА відмовлено у поновленні строку на касаційне оскарження вказаних судових рішень, а касаційну скаргу залишено без розгляду. Рішення суду з боку відповідача КМДА не виконане і дотепер.

Для запобігання порушення моїх прав 02.07.2010 р. я звернувся до КП «Липкижитлосервіс» зі скаргою, якою просив виключити мої персональні дані з бази даних КП ГІОЦ і припинити поширення моїх персональних даних на його «рахунках на сплату житлово-комунальних та інших послуг». На цю скаргу я в кінці грудня 2010 р.(!) нарешті отримав відписку-відмову № О-133/2 з чотирьох строк, датовану 19.07.2010 р.

Вказану відписку я отримав одночасно з відповіддю № О-133/6 від 30.12.2010 р. на свій інформаційний запит від 22.12.2010 р. З цього листа вбачається, що діяльність КП ГІОЦ здійснюється на підставі розпоряджень КМДА № 80 від 27.01.1997 р. і № 478 від 15.04.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги», які у порядку встановленому законодавством не були оприлюднені, а також не були зареєстровані в територіальному органі юстиції; отже ці нормативно-правові акти є нечинними і такими, що не підлягають застосуванню. Питання невідповідності цих актів КМДА законодавству і їх нечинності вирішуються в інших судових процесах.

Рішенням Солом'янського райсуду м. Києва від 21.02.2006 р. по справі № 2-91-1/06 рахунки КП ГІОЦ з реквізитами розподільчого рахунку 2603000018106 у банку «Хрещатик» визнані недійсними і такими, що не підлягають оплаті. Рішенням Солом'янського райсуду м. Києва від 06.12.2007 р. по справі № 2-563-1/07 встановлено нечинність розпорядження КМДА № 80 від 27.01.1997 р. Обидва судові рішення набрали законної сили: обставини, ними встановлені, не підлягають повторному доведенню в інших справах (ч. 1 ст. 72 КАС).

Саме на підставі вищевказаних розпоряджень КМДА №№ 80, 478 з боку комунальних підприємств житлово-комунального господарства у м. Києві (ЖЕО) до КП ГІОЦ були незаконно передані бази даних мешканців м. Києва (прізвища, адреси, кількість проживаючих, майновий стан у вигляді площі помешкання і стану розрахунків за нього та ін.). Наявність загальноміської бази даних, крім листа Печерської РДА № О-216 від 22.02.2011 р., підтверджується на веб-сайтах КП ГІОЦ:

<https://www.personal-account.kiev.ua/welcome/>

<http://www.gioc-kmda.kiev.ua/main/managment/>

КП ГІОЦ обслуговує 990 тисяч особових рахунків платників за житлово-комунальні послуги. База даних виробників/виконавців житлово-комунальних послуг охоплює біля 800 підприємств. Центр співпрацює з більш ніж 30 банками.

Створені і супроводжуються загальноміські бази даних по власниках квартир або уповноважених наймачах квартир; мешканцях міста, яким призначені субсидії; по пільгових категоріях громадян, підтримується база паспортів житлових будинків, створена система розрахунків диференційованих тарифів по кожному житловому будинку з утримання будинків та прибудинкових територій, актуалізується електронний довідник вулиць міста Києва, створюється архівна база підпорядкування житлових будинків, розроблена система розрахунків фактичного споживання холодної та гарячої води в залежності від проведених сплат з врахуванням призначених субсидій та компенсацій та наданих пільг і таке інше.

З інших судових справ, що зараз розглядаються, мені було відомо, що мої немайнові права порушуються з боку КП ГІОЦ саме на підставі нечинних розпоряджень КМДА №№ 80, 478 від 1997 року.

Верховною Радою України було прийнято Закон України № 2297-VI «Про захист персональних даних», який набрав чинності з 01.01.2011 р. Крім того, Закон України № 2657-XII «Про інформацію» набрав чинності 09.05.2011 р. в редакції Закону України № 2938-VI від 13.01.2011 р.

07.01.2011 р. до КП ГІОЦ мною було подано скаргу із запереченнями щодо подальшої обробки моїх персональних даних і вимогою знищити будь-яку інформацію про мене, яка обробляється цим підприємством без моєї згоди.

15.02.2011 р. мною було отримано листа КП ГІОЦ № 02-02/зг від 09.02.2011 р. (з копії штемпелю на поштовому конверті вбачається, що листа було відправлено не раніше 12.02.2011 р.). Цим листом повідомляється про відсутність підстав для задоволення моєї скарги, а моя адреса, яка ст. 11 Закону № 2657-XII віднесена до конфіденційної інформації (персональних даних) адресантом поійменована масовою (публічною) інформацією. Саме з вказаного листа я отримав підтвердження направлення відповідачем на виконання розпорядження № 1029 від 25 липня 2008 року «Про удосконалення і впорядкування системи розрахунків за житлово-комунальні та інші послуги».

З вказаного листа вбачається, що цим розпорядженням також зачіпляються мої майнові і немайнові права та інтереси, оскільки КП ГІОЦ у своїй поточній діяльності керується не тільки нечинними розпорядженнями КМДА №№ 80, 478, про що мені було відомо до цього. Оскаржуваним РКМДА № 1029 від 25.07.2008 р. КП ГІОЦ доручено:

— ведення баз даних: житлового фонду, мешканців м. Києва, пільгових категорій громадян, громадян, що отримують субсидії та компенсації, обсягу житлово-комунальних послуг та нарахувань і сплати за житлово-комунальні послуги.

Таким чином, з боку КМДА оскаржуваним розпорядженням «узаконено» втручання КП ГІОЦ, з яким у мене немає ніяких правовідносин, в моє особисте життя. Як мешканець м. Києва я нікому, крім КП «Липкижитлосервіс» не надавав згоди на обробку моїх персональних даних, законною метою для чого є надання ЖКП. Ці персональні дані всупереч ст. 23 Закону № 2657-XII (в редакції до змін, внесених Законом № 2938-VI) і рішенню Конституційного Суду України № 5-зп від 30 жовтня 1997 р. (по справі Устименка) на підставі нечинних РКМДА №№ 80, 478 з 1997 року були передані з боку ЖЕО до КП ГІОЦ, яке не є підприємством житлово-комунальних послуг.

Відповідно до ст. 6 Закону України № 586-XIV «Про місцеві державні адміністрації» на виконання Конституції України, законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, власних і делегованих повноважень голова місцевої державної адміністрації в межах своїх повноважень видає розпорядження, а керівники управлінь, відділів та інших структурних підрозділів - накази.

Розпорядження голів місцевих державних адміністрацій, прийняті в межах їх компетенції, є обов'язковими для виконання на відповідній території всіма органами, підприємствами, установами та організаціями, посадовими особами та громадянами.

Ст. 41 вказаного Закону встановлено, що нормативно-правові акти місцевих державних адміністрацій підлягають державній реєстрації у відповідних органах юстиції в установленому органом порядку і набувають чинності з моменту їх реєстрації, якщо самими актами не встановлено пізніший термін введення їх у дію.

Порядок набрання чинності нормативно-правовими актами, які видаються міністерствами, іншими органами виконавчої влади, до яких віднесені місцеві державні адміністрації, визначено п. 3 Указу Президента України від 03 жовтня 1992 р. № 493/92 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади», відповідно до якого вказані нормативно-правові акти набувають чинності через 10 днів після їх реєстрації, якщо в них не встановлено пізнішого строку надання їм чинності.

Пунктом 2 вищевказаного Указу визначено, що державна реєстрація провадиться в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України. Міністерство юстиції України та управління юстиції складають державні реєстри зареєстрованих ними нормативно-правових актів.

Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади, органів господарського управління та контролю, що зачіпають права, свободи й інтереси громадян або мають міжвідомчий характер, затверджено ПКМУ № 731 від 28 грудня 1992 р.

Зазначеною вище постановою надано право Міністерству юстиції та іншим органам, що здійснюють державну реєстрацію відомчих нормативно-правових актів, перевіряти у міністерствах, інших органах виконавчої влади, органах господарського управління та контролю додержання законодавства про державну реєстрацію нормативно-правових актів, у разі потреби вимагати подання нормативно-правових актів на державну реєстрацію та у разі потреби вимагати подання нормативно-правових актів на державну реєстрацію та вносити пропозиції про усунення виявлених порушень і недоліків та притягнення до відповідальності посадових осіб, винних у допущених порушеннях.

Також Положенням встановлено обов'язок міністерств, інших органів виконавчої влади, органів господарського управління та контролю своєчасно подавати на державну реєстрацію нормативно-правові акти, що зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян, та не допускати випадків направлення на виконання нормативно-правових актів, що не пройшли державну реєстрацію.

Відповідно до п. п. 1, 2 Положення, державна реєстрація нормативно-правового акта полягає у проведенні правової експертизи на відповідність його Конституції та законодавству України, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод і протоколам до неї, міжнародним договорам України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, та *acquis communautaire*, а також з урахуванням практики Європейського суду з прав людини, прийнятті рішення про державну реєстрацію цього акта, присвоєнні йому реєстраційного номера та занесенні до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів. Державній реєстрації підлягають нормативно-правові акти, що зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян або мають міжвідомчий характер.

Згідно з п. 7 Положення, нормативно-правовий акт подається на державну реєстрацію у п'ятиденний строк після його прийняття. Пункт 16 Положення передбачає, що зміни і доповнення, внесені до правового акта підлягають державній реєстрації в порядку, встановленому цим Положенням.

На час видання розпорядження КМДА № 1029 від 25 липня 2008 року «Про удосконалення і впорядкування системи розрахунків за житлово-комунальні та інші послуги» не пройшло державної реєстрації. Отже, це розпорядження є нечинними (таким, що не набрало законної сили), а тому не підлягає застосуванню і направленню на виконання.

З набранням чинності Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розпорядження КМДА № 1029 від 25 липня 2008 року не було приведено у відповідність до вимог Прикінцевих положень цього Закону (не пройшло процедури прийняття регуляторних актів).

На підставі оскаржуваного розпорядження № 1029 від 25.07.2008 р. КП ГІОЦ порушує немайнові права споживачів-фізичних осіб, оскільки збирає, зберігає і використовує інформацію персонального характеру (прізвища, адреси, житлову площу, кількість проживаючих, особові рахунки, грошові зобов'язання по сплаті ЖКП) щодо споживачів без їх згоди. Як споживач ЖКП я на це ніякої згоди не надавав. Це є грубим порушенням ст. 11 Закону України «Про інформацію» (ст. 23 у попередній редакції з її тлумаченням рішенням КСУ від 30.10.1997 р. по справі Устименка), ст. ст. 6, 8 Закону

України «Про захист персональних даних» і втручанням в мої особисті немайнові права. Особисто я ніякої згоди КП ГІОЦ на обробку персональних даних про мене не надавав.

За повідомленням Держфінпослуг (лист № 864/39-12 від 14.02.2011 р.) фінансові послуги КП ГІОЦ здійснює без ліцензії, що підпадає під диспозицію ст. 202 КК України і повністю виключає використання цієї юридичної особи в якості розрахункового центру при договірних відносинах між споживачем і ЖЕО, оскільки ч. 1 ст. 227 ЦК встановлено, що правочин юридичної особи, вчинений нею без відповідного дозволу (ліцензії), може бути визнаний судом недійсним.

Висновком Київського міського управління юстиції № 2/33 від 08.06.2005 р. скасовано рішення про державну реєстрацію нормативно-правового акту: Розпорядження КМДА від 26 грудня 2002 року № 2308 «Про упорядкування розрахунків за надані послуги з водопостачання і водовідведення та першочергові заходи щодо поліпшення фінансового стану ВАТ «АК «Київводоканал» із змінами (zareєстроване в Київському міському управлінні юстиції 28 грудня 2002 року за № 101/484). Встановлено, що Київська міська державна адміністрація покладає на населення не передбачені законодавством обов'язки щодо сплати вартості спожитих послуг з холодного та гарячого водопостачання на поточний рахунок комунального підприємства «Головний інформаційно-обчислювальний центр Київської міської державної адміністрації» (КП ГІОЦ), який не є виконавцем зазначених послуг для населення і не має з ним жодних договірних відносин.

У тому числі з цієї підстави КМДА не подає видані розпорядження у сфері тарифоутворення на державну реєстрацію до територіального органу юстиції. Ці тарифні розпорядження також є нечинними, що визнано численними судовими рішеннями.

Обставини протиправної діяльності КМДА при здійсненні моніторингу розрахунків при сплаті ЖКП, цін/тарифів встановлені постановою КААС від 14.01.2009 р. по справі № 22-а-5301/08.

Отже, діяльність КП ГІОЦ у сфері обробки даних споживачів ЖКП є незаконною, а здійснення розрахунків і перерахунків коштів за спжиті житлово-комунальні послуги через розподільчий рахунок № 2603000018106 в банку «Хрещатик» здійснюється з грубими порушеннями законодавства. За даним фактом порушено кримінальну справу № 04-27569.

Відповідно до ст. 511 ЦК, зобов'язання не створює обов'язку для третьої особи. У випадках, встановлених договором, зобов'язання може породжувати для третьої особи права щодо боржника та (або) кредитора. Таким чином, правовідносини між відповідачем КМДА і КП ГІОЦ, між КП ГІОЦ і ЖЕО (Кп «Липкижитлосервіс») не створюють для споживача ЖКП жодних обов'язків, а породжують лише права щодо вказаних осіб.

Докази протиправності дій відповідача, на які містяться посилання у цьому позові, надаю окремим клопотанням про їх долучення до матеріалів справи і у випадку сумнівів в їх достовірності прошу витребувати завірені копії чи оригінали для огляду. Мною також будуть надані додаткові пояснення у ході судового розгляду, особливості якого встановлені ст. 171 КАС.

Відповідно до п. 4 ч. 1 ст. 268 ЦК позовна давність не поширюється на вимогу власника або іншої особи про визнання незаконним правового акта органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування, яким порушено його право власності або інше речове право.

В даному випадку оскаржуваними розпорядженнями порушуються, окрім моїх немайнових прав (на що також не поширюється позовна давність), також і мої речові (майнові) права: право на перерахунки за ЖКП, повернення грошей, зайво сплачених фінансовому посереднику КП ГІОЦ.

Відповідно до ч. 2 ст. 27 ЦК правовий акт Президента України, органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб не може обмежувати можливість фізичної особи мати не заборонені законом цивільні права та обов'язки, крім випадків, коли таке обмеження передбачено Конституцією України.

Вищевикладене повністю виключає створення Єдиного інформаційно-розрахункового центру на базі комунального підприємства «Головний інформаційно-обчислювальний центр» для впровадження у м. Києві загальноміської системи нарахування і обліку сплати за житлово-комунальні та інші послуги, як це передбачено оскаржуваним розпорядженням.

Даним позовом має бути усунена правова невизначеність щодо нечинного розпорядження КМДА, яким у своїй поточній діяльності керуються КП ГІОЦ і КП «Липкижитлосервіс». Днем офіційного підтвердження порушення своїх прав саме оскаржуваним нормативно-правовим актом вважаю 15.02.2011 р. (отримання листа КП ГІОЦ, що відправлений 12.02.2011 р.). Строки звернення до суду з деякими позовними вимогами прошу поновити, оскільки законодавчі акти щодо персональних даних набрали чинності у 2011 році.

На підставі викладеного, керуючись статтями 8, 19, 22, 32, 55, 57, 58, 64, 124 Конституції України, ст. 11 Закону України «Про інформацію», ст. ст. 6, 8 Закону України «Про захист персональних даних», ст. ст. 1, 16, 21, 268, 271, 275, 276, 511 ЦК України; ст. ст. 2, 18, 99, 102, 105, 162, 171 КАС України,

ПРОШУ:

поновити мені строки для звернення до суду з даним адміністративним позовом в частині вимог, на які поширюється строк звернення до суду;

визнати розпорядження Київської міської державної адміністрації № 1029 від 25 липня 2008 року «Про удосконалення і впорядкування системи розрахунків за житлово-комунальні та інші послуги» невідповідним Конституції, Закону України «Про захист персональних даних», Закону України «Про інформацію»;

визнати розпорядження Київської міської державної адміністрації № 1029 від 25 липня 2008 року «Про удосконалення і впорядкування системи розрахунків за житлово-комунальні та інші послуги» нечинним з моменту прийняття;

визнати протиправними дії Київської міської державної адміністрації по направленню на виконання розпорядження № 1029 від 25 липня 2008 року «Про удосконалення і впорядкування системи розрахунків за житлово-комунальні та інші послуги»;

покласти на відповідача усі витрати, пов'язані з розглядом цієї справи.

Додатки: скарга від 02.07.2010 р. і запит від 22.12.2010 р. до КП «Липкижитлосервіс» з відповідями від 19.07.2010 р., 30.12.2010 р., скарга до КП ГІОЦ від 05.01.2011 р. з відповіддю від 09.02.2011 р. і конвертом (штемпель 12.02.2011 р.); копії адміністративного позову з додатками (для відповідача); клопотання про долучення доказів і квитанція держмита 3,40 грн. (для суду).

12 серпня 2011 р.

/Позивач Олійник Д. В./